

Quan s'escriu sinó o si no?

Sinó

1. És una conjunció adversativa que mostra oposició de la frase que introdueix respecte a la frase anterior. Equival a però sí. Sol anar després d'una coma.

Ex.: No són dibuixos per a nens, sinó per a adults.

En alguns casos, també significa tan sols.

Ex.: No és covard, sinó prudent.

També pot significar excepte.

Ex.: No ens han explicat res de nou, sinó el que ja sabíem.

2. Com a conjunció distributiva, va correlacionada amb no solament o no tan sols.

Ex.: No solament ha arribat la protagonista, sinó tots els actors secundaris.

Espru no tan sols era advocat, sinó també escriptor.

Si no

1. Pot ser una conjunció condicional més un verb en modalitat negativa.

Ex.: No arribaràs a l'hora, si no corres una mica més.

Amb verb elidit.

Ex.: Has d'assajar més; si no, no et sortirà bé. (Verb elidit: assages).

Amb frase elidida.

Ex.: Quedem demà per dinar; si no, truca'm. (Frase elidida: vols quedar).

2. Pot ser una conjunció concessiva més un verb de modalitat negativa.

Equival a encara que, per bé que, malgrat que... + (no).

Sol anar amb el verb elidit.

Ex.: Si no amable, és força tractable.

Aquesta qüestió, si no irresoluble, semblava molt complicada.